

פצצת הנגב

רק מעטים שמו לב למשמעותה הפוליטית של החלטת הממשלה, בישיבתה האחרונה לפני התפטרותו של שימרון פרס. ההחלטה על הקמת ועדת-פרס מיוחדת לפיתוח הנגב, מבלי שיועד כל תקציב שהוא למסרה זו, אינה מליצה טיקסית ריקה מתוכן, אלא פצצה רבת-עוצמה מתחת לרגליו של יצחק שמיר.
בכל פעם שינסה שמיר להקים התנחלות בשטחים הבנויים, יתעוררו שרי העבודה בזעקה: ומה עם המשאבים לסיתוח הנגב?

יחד העבודה:

ההסכם המלא

מלבד שלושת המקומות הריאליים ברשימה בבחירות הבאות לכנסת וכיסוי מלא חובותיה בעבר, הובטחו לתנועת יחד, בהסכם האיחוד שלה עם העבודה, המישרות הבאות כשרות הציבורי:
שני שגרירים; שני קונסולים; ראשות מועצות המנהלים בשתי חברות ממשלתיות; ראשות מחלקה בסוכנות.

נוקר במישר-החוק. ליר דלתו של השר, בתיקוה שיקרא להם פנימה. לרוב הם נאלצו לשבת באפסי-מעשה בחדר המבוא, כשהם מפטטים עם המוכירות ועם הפקידות הבכירה, מבלי לראות את פניו של שמיר, אך התייצבותם היומיומית העקשנית אכן השיגה את מטרתה: יריבתם בחדר השתכנעו כי הם "מקורבים ביותר", וכי דחקו את רגליו של מילוא.

קשיי הפיסגה

הטלוויזיונית

צוות-החשיבה המשותף של הטלוויזיות, הבללית והחינוכית, שנועד לרוץ בהיערכות לקראת הפעלתו של הערוץ השני — **ובעצם: ברכים לקיצוץ בנפח — לא הצליח להיפגש ולוא פעם אחת.**
יעקב לורברבוים, מנהל החינוכית, לקה במחלה ואחר-כך נסע לחו"ל; ואילו חיים יבין, מנהל הכללית, לא הופיע לפגישות. מבלי להסביר את סיבת היעדרותו, לפגישות הממוכנות הופיעו רק מנהלי התוכניות של שתי הטלוויזיות, יוסי צמח ויונה פרוכר.

מסיבת "כף החיים"

בתעשייה האווירית

ועד-העובדים בתעשייה האווירית ממשיך להגיש לחבריו שרות-התחרות. כשבוע שעבר ערך תוועד, כחבר-האוכל של מחנה-ישראל, את המסיבה המסורתית "בר-ברך דחד יומא".
תמונת חמישה שקלים, שנוכו ממשכורתם, קיבלו העובדים שי מיוחד וזכו לשמוע דיבורי תורה מפי האדמו"ר מקאליב, הרב אורי זהר והרב הגאון יעקב סופר שליט"א, מיישיבת "כף החיים" בירושלים.

ספר יערי-גרנות

העיתונאי שאול אברון, המסקר את מיפסן של תווה יערי ואכיבה גרנות מנקודת-מבטו של ההדיוט, מעבר עתה את רשימותיו לספר, שיצא לאור זמן קצר אחר-כך.

יצחק מודעי: בעיית בריאות

מה שהכריע בסופו של דבר את הכף אצל שימרון פרס וגרם לו לוותר לליכוד ולהסכים לצירופו של יצחק מודעי לממשלה הוא בעיה בריאותית, שהתעוררה אצל הח"כ הליברלי.

האחרון לפני מישחק-הגמר, מהאיצטדיון ביראליהו לכפר המכביה, כדי שלא יפריעו להכנות לקראת מישחק-הגברים, שנועד להתקיים מאוחר-יותר. כמאה מרדו הנשים ולא התייצבו למשחק הגמר. כהליך של בתי-דין-שדה החליט או איבד-הכדורסל להענישן ולא לרשום את הנבחרות למישחקי אליפות אירופה, תוך התעלמות מגורמה מקיומה של ועדת-המישע. בית-המישפט המחוזי קיבל את עתירתן ומחק את העונש, והן ניצחו את האיגוד גם בעידוד שהתקיים בכיתה-מישפט העליון.
הקצר החדשה לישראל, שהתגייסה לעזרתן של הכדורסלניות, היא מגבית ישראלית-אמריקאית, הפועלת במקביל למגביות הדישמיות, והתורמת לפרוייקטים המקדמים, בלשונה, את הצדק החברתי והרמוקרטיה בישראל.

דהאן הוא דגן

סגן גבריאל דהאן, איש-מישמר-הגבול שסיקר על המחלקה שאנשיה רצחו 43 מתושבי כפר-קאסם, לפני 30 שנה,

שמו החדש: גבריאל דגן.

בראיון ל"ידיעות אחרונות", שפורסם השבוע תוך הסוואת זהותו הניכוחית, הביע דהאן חרטה על חלקו בטבח. שישה מסקריו, אשר אותרן במיבצע מסוכך על-ידי כתבת "העיר", לא השמיעו השבוע כל היררה-חרטה שהוא.

אליצור בקו פמינסטי

קבוצת כדורסל-הנשים של אגודת אליצור תל אביב הציעה לירחון "גנה" להופיע במישחקיה בחסותו. פירדשה של החסות, שהוצעה בחינם, היא אקט של תמיכה מצד קבוצת הכדורסל, השייכת לאגודה הדתית, בכתבה-העת הפמיניסטי הלוחם.
השבוע ניצחה אליצור, במיסגרת אליפות אירופה לקבוצות אלופות, את האלופה היונית ספורטינג אתונה. בעוד שבועיים תתמודד עם האלופה הצ'כית ספרטק פראג.

הקדימו סוכה לצום

בפנימיה תיכונית מסורתית במרכז הארץ הופתעו החניכים בשבוע שעבר בשמדי-יהם הורו להם להציב סוכות — בניגוד גמור למסורת, הקובעת כי את הסוכה יש להתחיל לבנות במוצאי יום-הכיפורים.
הסגרים של המדריכים לחידושיהם במסורת: התלמידים עמדו לצאת לחופשת חג ארוכה, שראשיתה ביום השישי שעבר וסופה אחרי חגי-הסוכות, כדי שלא יחמיצו את החיית-הסוכה, היה עליהם להקדים סוכה לצום.
הסוכות — שבע במיספר, אחת לכל שיבת-גיל — נבנו ביום החמישי, ובנייהן זכו לשבת בהן שעות ספורות. למחרת, ביום השישי, נערכה השכמה חצי שעה מקדם מהרגיל, כדי שהתלמידים יספיקו לפרק את הסוכות ולצאת לבתייהם. רבים מהם זכו לעסוק באותה מיצווה שנית, הפעם עם מישפחותיהם.

כשהתלמידים הממודרים שאלו אם כל טירחתם בכנייה היתה כדי לשבת בסוכות רק שעתים-שלוש, ענה להם רכזו החינוכי של המוסד את התשובה החינוכית הבאה: "לא נורא. עוד הרבה פעמים בחיים תצטרכו לעבוד קשה כדי ליהנות רק שעתים".

"רבע יצחק"

צעירי הגדה המערבית הרביקו בינוי מקורי לראשי-הממשלה החדש-ישן יצחק שמיר: אל-רובע ("הרבע").
הכינוי, המתייחס לקומתו של שמיר, ניתן לו בהשראת כינויו של הרמטכ"ל, משה לוי: "מוישה וחצי".

עוד מקומן לתל-אביב

שבועון מקומי חדש יוסף בקרוב בחינם מצפון-תל-אביב בדרום ועד הרצליה בצפון. שמו: "שבת שרון".

הבית האדום נפתח

שופט-השלום מקריית-שמונה עדיאל אלומי ביטל את צו הסגרת המינהלי שהוציאה הטידיה נגד מרבה-בידור הענקי בכניסה לעיר, כנגיין, הכולט למרחוק כציבוע האדום, יפעלו מהשבוע קפיטריה, מיסעדה ואולמי-שמחות, ספונים בשיש איטלקי ומרזחים בפאר, איש-העסקים רב עושה, ספקיהמוזן העיקרי למיפעלים באצבע-הגליל, השקיע כו מאות אלפי דולארים.

ריקלים יקים מגבית

לערבים

איל-ההון הישראלי-אמריקאי משולם ריקלים החליט להקים מגבית מיוחדת לפיתוח שדות-הספורט לערבים אזרחי-ישראל. בעידודו של השר עזר ויצמן.

למקומן צומת-השרון, בנילינו השבוע, הסביר ריקלים: "לערבים בישראל אין מגבית, אין סוכנות, אין ראשי-עיריות שרצים בעולם לאסוף כסף, ומכיוון שהם ישראלים — או גם הערבים כעולם אינם נוהגים להם רבר. הדרך הטובה ביותר לפתח את ההבנה בין שני העמים היא לפתח את הספורט אצל ערביי-ישראל. אני לא חושב שהממשלה מטפלת בהם כליכך. הרעיון (הכללי) הוא של עזר. הספורט — (רעיון) שלי".

לכ"ן יוצאות לדרך

עמותה חדשה בשם לכ"ן — לקידום כדורסל נשים קיבלה תרומה של 10 אלפים דולר מהקרן החדשה לישראל, להקמת בית-ספר לכדורסל-נשים.
אחת ממטרות העמותה היא לשנות את הסעיפים המסליים בין גברים לנשים בחוקת-הכדורסל: בקבוצת נשים מותר רק לשלוש שחקניות לקבל שבר (אצל הגברים: ל-12).
שבין השנתי מוגבל ל-4,840 שקלים לראשונה, 3,070 לשניה ו-1,530 לשלישית (אצל הגברים: לגבי שני הראשונים אין הגבלה, השלישי מוגבל ל-52 אלף שקלים).
העמותה קמה כעיקבות השעוריה שפרצה במכביה האחרונה, כשהמארגנים סילקו את נבחרת הנשים, ברגע

יקצו לליברלים

בכירים בחרות ינסו לקצץ ב-20 אחוז את הייצוג המובטח לליברלים במיסגרת ליכוד-הליכוד.

הטענה שתועלה באונו ראשי הליברלים היא כי יש להפחית ממנינם את גייסותיו של איגוד העובדים הליברליים, בראשותו של יצחק רנר, המתנגד לליכוד הליכוד והמוסכסך עם סיעת תבלת-לבן החרותית בהסדרות. רנר שולט בחמישית ממוסדות מישלגת, ההסתדרות תצמצם את מישקלם של הליברלים במישלגת המשותפת מ-36 אחוז ל-28.

דני נגד רוני

פרס ונערו יוצאים, שמיר ומקורביו נכנסים — המתחזות בלישכת ראשי-הממשלה לעולם עומדת. מתחלפים רק שמותיהם של היריבים.
המתחזות החדשה שוררת עתה בתוך חוג מקורביו של יצחק שמיר, בעיקר בין דן מרידור לרוני מילוא. סלע המחלוקת: מי מהשניים מקורב יותר לשמיר. אחד מבלי-השק, במאבק זה הם הדלפותיו של מרידור, כאילו חל באחרונה פיתוח בקורבתו של מילוא. נשק אחר הם הנסיונות ההדדיים לטרסר את המינויים הזוטרים בלישכה שאותם יזום כל אחד מהשניים.

במהלך המאבק גורעו פרטים חדשים על מה שהתרחש באמת כלשכתו של שמיר במישר-החוק. בשיחה של פרשת-השב"כ, לפני חודשיים, או פורסם כי דן מרידור ואהוד אולמרט התקרבו מאוד לשר-החוק, כי הם יושבים בהכרתו במשך שעות ארוכות, מטכסים עימו עצה ואינם משים מצידו. מסתבר כי שני הח"כים נהגו להתייצב בוקר